

РЕШЕНИЕ

№ 41905

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разглежда дело номер **9186** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Министерството на образованието и науката /МОН/ чрез С. К. – ръководител на проект и Й. Й. – държавен експерт в дирекция „Държавна собственост и обществени поръчки“, процесуален представител на МОН срещу Решение № РД-02-225/14.08.2024г. на изпълнителния директор и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020г., с което е отказана верификация на разходи по постъпило искане за плащане № 13 (окончателно) по Административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-2.012-0001, в частта по т. 2, с която се отказва извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 3 464 174,43 лв.

Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което моли за неговата отмяна. Излага подробни доводи в тази посока.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител юрк. Й. поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на съдебни разноски. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът – Изпълнителния директор и ръководител на Управляващия орган (УО) на „Наука и образование за интелигентен растеж 2014-2020г., редовно призван, се представлява от юрк. Б.,

който оспорва жалбата като неоснователна. В дадения от съда срок представя писмени бележки. СГП, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Министерството на образованието и науката /МОН/ е бенефициент на безвъзмездна финансова помощ по административен договор за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, проект №: BG05M2OP001-2.012-0001-C05 „Образование за утрешния ден“, като е предвидено максималният размер на общо допустимите разходи да възлиза на 104 959 178,01 лева. С допълнително споразумение № 4 са изменени клаузи на административния договор, като е предвидено увеличение на разходите по Дейност 2 от 21 987 397,61 лв. на 23 528 986,83 лв.

От жалбоподателя е подаден пакет отчетни документи отчетни документи № 13 от 15.02.2024г. с включено искане за окончателно плащане, на стойност 20 098 812,92 лв. и отчетени разходи в размер на 20 098 812,92 лв.

След извършена проверка на всички приложени документи към постъпилото искане за окончателно плащане, както и получените допълнителни документи и разяснения от бенефициента в модул „Кореспонденция“ в ИСУН 2020 с рег. № BG05M2OP001-2.012-0001-C05-M177/22.02.2024г., BG05M2OP001-2.012-0001-C05-M179/25.03.2024г., BG05M2OP001-2.012-0001-C05-M180/20.05.2024г., BG05M2OP001-2.012-0001-C05-M181/05.06.2024г. и BG05M2OP001-2.012-0001-C05-M183/26.06.2024г., е издадено оспореното Решение № 02-225 от 14.08.2024г.

С решението РУО на ОПНОИР 2014-2020 е приел, че по бюджетен ред III.9.1 поддейност 1.4. „Оборудване на иновативен дигитален център за поддържаща и продължаваща квалификация, разположен в учебен център на МОН“ са отчетени разходи за доставка на оборудване общо в размер на 346 752,00 лв. по фактури № [ЕГН]/15.09.2022г. и № [ЕГН]/26.09.2022г., издадени въз основа на сключения между Министерство на образованието и науката и изпълнителя „Контракс“ АД договор, но с Решение за определяне на финансова корекция № 02-180/25.07.2024г., Управляващият орган е определил финансова корекция в размер на 10 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи, които са поискани от бенефициента за възстановяване по засегнатата обособена позиция № 2: „Доставка на настолни и преносими компютри, тънки клиенти и таблети“. В изпълнение на решението е прието, че размерът на изразходваните допустими разходи по проекта се намалява общо с 34 675,20 лв. на основание чл. 71, ал. 1 и чл. 75, ал. 1, изречение първо от ЗУСЕФСУ, като е регистрирана и нередност ОПНО20/24/ЕСФ/437/01.

На следващо място органът е приел: В бюджетен ред 1.4.1 „Информационни кампании за ползите от дигиталната компетентност, кибер безопасност, медийната грамотност, защита на интелектуалната собственост, промотиране на EU Code Week и др.“ са отчетени разходи, извършени от РУО за организиране на кръгли маси с директори и учители за представяне и популяризиране на проект ОУД в размер на 205 936,17 лв. От РУО-Шумен е приложена една и съща фактура с № [ЕГН]/30.01.2023г. на стойност 3 135,00 лв. и е поискана сума за възстановяване в размер на 9 405,00 лв., разлика в размер на 6 270,00 лв. Също така фактура № [ЕГН]/30.01.2023г. на стойност 1 600,00 лв. е представена три пъти и е поискана сума за възстановяване в размер на 4 800,00 лв., разлика в размер на 3 200,00 лв. За РУО-Шумен не се верифицират разходи в размер на 9 470,00 лв. Поради това, на основание чл. 57, ал. 1 т. 6 от ЗУСЕФСУ, във връзка с липса на одитна следа и на основание чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, УО отказва да верифицира разходи в размер на 9 470,00 лв.

В бюджетен ред III.9.2 „Изграждане на модерна защитена образователна среда в училищата и

детските градини, базирана на съвременни съоръжения /оборудване за онагледяване/ представяне на учебния материал чрез ИКТ“, под уникален номер „Друг 10 от 31.12.2023“ са отчетени разходи за закупуване на оборудване от училищата в размер на 7 033 021,81 лв. След повторна проверка от страна на УО е установено, че изплатената сума за две от училищата е по- малка от поисканата сума за възстановяване в размер на 303,00 лв., както следва: За 26 СУ "Й. Й.", С.-град е изплатена сума в размер на 13 932 лв., а е поискана 13 965 лв. или с 33,00 лв. по-малко; За 134 СУ "Д. Д.", С.-град е изплатена сума в размер на 13 694,98 лв., а е поискана 13 964,98 лв. или с 270,00 лв. по-малко; на основание чл. 57, ал.1, т. 6 във връзка с липса на одитна следа и на основание чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, УО отказва да верифицира разходи в размер на 303,00 лв.

Съгласно т. 13. „Дейности, допустими за финансиране“ от Условията за кандидатстване по процедура на подбор на проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG05M2OP001-2.012 „Образование за утрешния ден“ и по конкретно на стр. 12 и 13, касаеща изпълнението на дейност II „Изграждане на модерна защитена образователна среда в училищата и детските градини, базирана на съвременни съоръжения /оборудване за онагледяване/ представяне на учебния материал чрез ИКТ (като интерактивни дъски, интерактивни маси за детските градини, таблети, мултимедийни проектори и дисплеи за визуализация на интерактивно съдържание, специализирана съвременна техника и за ученици със сензорни увреждания, аутисти, ДЦП и др.).“ - „Разходите за дейността не могат да надвишават 25% от преките допустими разходи по проекта“. Разходите свързани с изпълнението на дейност II са заложили в бюджетен ред 9.2 „Изграждане на модерна защитена образователна среда в училищата и детските градини, базирана на съвременни съоръжения /оборудване за онагледяване/ представяне на учебния материал чрез ИКТ“ и бюджетен ред 9.3 „Изграждане на модерна защитена образователна среда в училищата и детските градини, базирана на съвременни съоръжения /оборудване за онагледяване/ представяне на учебния материал чрез ИКТ - за специалните училища“. Общо допустимите разходи към момента по дейност II, бюджетен ред 9.2 и бюджетен ред 9.3 възлизат на 23 050 980,01 лв. Общо допустимите преки разходи към окончателната верификация на проекта са определени в размер на 83 819 756,51 лв. На основание заложените проценти ограничения на допустими преки разходи УО определя размер на допустимите преки разходи на стойност 81 025 035,33 лв. Разходите по дейност II не следва да надвишават сумата от 20 256 258,83 лв. На основание гореизложеното и на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ, УО отказва да верифицира разходи в размер на 2 794 721,18 лв.

В бюджетен ред I.1.3 поддейност 1.3. „Внедряване на платформа за образователни услуги и електронно образователно съдържание“ с фактура № [ЕГН]/07.08.2023г. е отчетен разход в размер на 487 940,47 лв. Извършените разходи по фактурата са въз основа на сключен договор ДОЗ-7 от 07.04.2022г. с изпълнител „Консорциум ДИГИТАЛНА РАНИЦА“ ДЗЗД и възложител Министерство на образованието и науката, бенефициент по проекта. След извършена проверка на представените документи е установено следното: С приемо-предавателен протокол от 05.08.2022г. (отчетен към Пакет с отчетни документи 11) системата е въведена в експлоатация. Видно от посоченото срокът за изпълнение на дейността по разширено наблюдение и защита от нерегламентиран достъп (дейност 5) започва да тече от 05.08.2022г. и е с продължителност до 05.08.2024г. Периодът от 01.01.2024г. до 05.08.2024г. (общо 7 месеца) е извън срока за изпълнение на административния договор за безвъзмездна финансова помощ BG05M2OP001-2.012-0001 (31.12.2023 .) и извън срока на изпълнение на оперативна програма „Наука и образование за интелигенте растеж“, респективно на програмния период 2014-2020, а именно 31.12.2023г.

Видно от представената информация за изпълнението на договора, част от разходите за период от

7 месеца извършени по фактура № [ЕГН]/07.08.2023г. не са за реално извършени услуги. Съгласно разходооправдателните документи разходите са извършени и заплатени през месец август 2023г., а самата услуга - разширено наблюдение и защита от нерегламентиран достъп е следвало да продължи да се изпълнява в периода от 01.01.2024г. до 05.08.2024г. Във връзка с изложеното извършените разходи по фактура № [ЕГН]/07.08.2023г. с изпълнител Консорциум ДИГИТАЛНА РАНИЦА“ ДЗЗД за разширено наблюдение и защита от нерегламентиран достъп за периода от 01.01.2024г. до 05.08.2024г. са недопустим разход по проекта на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ и УО отказва да верифицира тези разходи общо в размер на 203 308,56 лв. с ДДС (съгласно чл. 2 Ц. от договора, общата стойност на дейност 5 е 697 057,81 лв. което представлява 29 044,08 лв. на месец) и на основание чл.64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ.

В раздел V. „Непреки разходи“, бюджетен ред V.11.1 „Разходи за организация и управление на проекта“ УО отказва да верифицира разходи в размер на 456 371,69 лв. Общо верифицираните допустими преки разходи са в размер на 14 434 750,69 лв. и съответно преизчислените допустими непреки разходи са в размер на 2 165 212,60 лв. В тази връзка и на основание чл. 57, ал. 1, т. 2; чл. 59, ал. 2, т. 2 от ЗУСЕФСУ (не са спазени условията за изплащане на безвъзмездна финансова помощ, когато се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2-4 от ЗУСЕСИФ) и чл. 64, ал.3 от ЗУСЕФСУ неверифицираните разходи в раздел V. „Непреки разходи“ са в размер на 456 371,69 лв., като сумата е формирана като разлика между отчетените 2 621 584,29 лв. и допустимите непреки разходи 2 165 212,60 лв., които представляват 15 % от допустимите преки разходи.

Съгласно разпоредителната част на решението, органът:

По т. 1 -верифицира разходи в размер на 16 599 963,29 лв., които са приети за допустими съгласно условията на чл. 57-чл. 59 на ЗУСЕФСУ;

По т. 2 от диспозитива - на основание чл. 64, чл. 3 от ЗУСЕФСУ издава отказ за верификация на разходи в размер на 3 464 174,43 лв.;

По т. 3 на основание чл. 75, ал. 1 изречение първо и чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕФСУ извършва финансови корекции върху допустимите, засегнати от нарушенията разходи, в общ размер 34 675,20 лв.;

По т. 4 от диспозитива на оспореното решение е посочено, че общият размер на авансовите и междинните плащания е 97 435 828,94 лв., а определеният общ размер на верифицираните допустими разходи, финансирани с БФП по проекта е на стойност 93 178 790,62 лв;

Т.5 от диспозитива гласи: "Определям сума за възстановяване от 4 257 038,32 лева като надплатена. Сумата е формирана като разлика между реално изплатените авансови и междинни плащания, начислената лихва по банковата сметка и верифицираните общо допустими разходи по проекта";

По т. 6- на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, РУО уведомява жалбоподателя, че открива производство по издаване на Акт за установяване на публично вземане по реда и условията на чл. 35, ал. 3 от Наредба №Н-3 от 22 май 2018 г. за определяне правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на

администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Програма за образование" агенцията изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма "Наука и образование за интелигентен растеж" 2014 -2020 г. (ОП "НОИР") и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно националното законодателство и правото на Европейския съюз. В чл. 6, т. 1 е посочено, че изпълнителният директор е ръководител на управляващия орган на ОП "НОИР" и на Програма "Образование". В случая оспорваното решение е издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Програма за образование— и Ръководител на Управляващия орган на ОП НОИР 2014-2020, съгласно Трудов договор №РД12-24/01.03.2022г. С оглед изложеното, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган.

Верифицирането на извършените от бенефициера разходи по изпълнението на проекта е вид проверка, която се прави с цел одобряване или отказ да бъдат изплатени на бенефициера същите суми, като резултатът е обусловен от преценката на тяхната допустимост. Последната се определя от съответствието на извършените разходи с нормативно регламентираните условия.

Проверката за допустимост на разходите е съвкупност от процесуални действия на бенефициера и РУО на съответната оперативна програма, насочени към установяване на съответствието на заявените за верификация разходи със съдържащите се в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ базови изисквания, правилата на чл. 57, ал. 2, чл. 58, ал. 1 и, ал. 2 и съответните актове на Министерски съвет (МС), приети по реда на чл. 59 с. з. За да подлежат на верификация, разходите, включени в съответното искане за плащане, следва да са допустими. По аргумент от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ същите се считат за допустими, при кумулативното наличие на следните условия: т. 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; т. 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; т. 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; т. 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; т. 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Видно от цитираното от органа предписание на чл. 57, ал. 1, т. 2, за да бъдат допустими, разходите следва да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи.

Съгласно чл. 64, ал. 3 ЗУСЕФСУ, извън случаите по, ал. 1, т. е. когато не се отказва плащане поради непредставен от бенефициера документ или във връзка със започнала процедура по администриране на нередност, РУО издава отказ за верификация на разходите, включени в искането за плащане, за които не е потвърдена допустимост. За разлика от отказа по чл. 64, ал. 3,

отказът на основание чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ не се идентифицира с основанията за недопустимост, изведени по аргумент на противното от разпоредбите на чл. 57, 58 и 59 с. з. Правомощието на РУО да откаже плащане по чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ не е поради несъответствие с приложимите условия за допустимост на разходите по проекта, а защото, в първата хипотеза не са налични изискуемите доказателства, въз основа на които органът може да направи обоснован извод в тази насока, а във втория случай - защото при осъществяването на този разход вероятно е допуснато нарушение на приложимото право, за което е стартирала процедура по администриране на нередност, поради което до установяването по надлежния начин на това обстоятелство той не следва да бъде възстановяван.

Основанията за възстановяване от бенефициера на предоставена финансова подкрепа са предвидени в разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Наредба Н-3/2018 г. Съгласно чл. 35, ал. 1 от Наредба Н-3/2018 г. бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е: 1. определена индивидуална финансова корекция; 2. недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 35, ал. 3 Наредба Н-3/2018 г. в случаите по, ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. РУО има правомощие да установи като публично държавно вземане надплатеното, когато недължимото плащане е за разходи, които не са верифицирани впоследствие. Съпоставката на общо верифицираните разходи с извършените авансови и междинни плащания за определяне на размера на окончателното плащане се основава на правилото на чл. 9, ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество. Тази съпоставка следва да се извърши към момента на издаване на АУПДВ за възстановяване на надплатените суми (арг. чл. 142, ал. 1 АПК).

Всеки индивидуален административен акт, какъвто безспорно е и актът, с който органът отказва верифициране на разходи, за да бъде законосъобразен е необходимо да отговаря на изискванията за законосъобразност по смисъла на чл. 146 АПК. Второто изискване на чл. 146 АПК е изискването за форма. Безспорно, процесният акт е издаден в исканата от закона писмена форма - чл. 59, ал. 1 АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК изрично сочи, че когато актът се издава в писмена форма, той трябва да има точно определено съдържание. В чл. 59, ал. 2, т. 4 законодателят е поставил изискването актът да съдържа фактически и правни основания. Тяхното наличие е предпоставка както адресатът на акта да упражни конституционното си право на защита, така и съдът да изпълни задължението си да осъществи контрол за законност на акт. Мотивите на административния орган не могат да бъдат извеждани по тълкувателен път или чрез допускания.

При всички положения, излагането на неясни и лаконични мотиви в административния акт е съществен порок, който рефлектира върху неговата законосъобразност и има за правна последица неговата отмяна, защото лишава адресата на акта от ефективна защита срещу постановеното властническо волеизявление и пречатства съдебния контрол за спазване на материалния закон. В случая органът, освен че е смесил две различни административни производства, е изложил непълни, неясни мотиви.

С оглед на правомощията си по контрол на изпълнението на процесния проект РУО би могъл да установи, че даден разход е неправилно верифициран и с оглед на това за него да е налице

задължение да защити интересите на бюджета на Съюза като го признае за недопустим. Но за да се случи това законосъобразно е необходимо влезлите в сила благоприятни за бенефициера актове да бъдат отменени по реда на чл. 99 АПК.

Без органът да е провел производство при условията на чл. 99 АПК и в сроковете по чл. 100 АПК той не може да постанови нов акт с противоположно съдържание на вече издаден такъв. В случая органът не е провел производство по отмяна на влезлите в сила актове, с които на бенефициера са признати за допустими процесните разходи, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, защото органът не е провел изискуемото производство, което би му позволило да отмени влезли в сила актове. Едва когато проведе производството по чл. 99 АПК и отмени влезлите в сила актове за верификация, органът може да постанови нов акт, с който да откаже верификация на разходите (в този смисъл Решение № 11049/16.10.2024г. на ВАС по адм. д. № 5970/2024г., VII о., Решение № 6331/22.05.2024г. на ВАС по адм. д. № 12049/2023г., VII о., Решение № 5510/28.05.2025г. на ВАС по адм. д. № 9685/2024 г., VII о. и др.).

В заключение съдът намира, че липсата на мотиви, които да разкриват волята на ответния административен орган, довело до упражнената разпоредителна власт, е такова нарушение на изискванията за форма на административните актове, което пречатства възможността за ефективна правна защита на интересите на дружеството-жалбоподател. Извеждането на предполагаемата воля на органа при съдебното оспорване на издадения от него административен акт, допълнителното му мотивиране на този етап от процеса или пък излагането на заместващи мотиви от съда, е недопустимо.

Оспореният ИАА е немотивиран, което е самостоятелно основание за отмяна по смисъла на нормата на чл. 146, т. 2 от АПК. Налице е и допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на решението, тъй като административният орган е манифестирал воля за изменение на размера на вече верифицирани разходи, чрез намаляване на тяхната сума, без да проведе производството по чл. 99 АПК, което е основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган, който следва да се произнесе по искането за окончателно плащане.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 2 от АПК на жалбоподателя се следват разноски в размер на 1700 лв. държавна такса, които са своевременно претендирани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение, 66-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Министерството на образованието и науката, Решение № РД-02-225/14.08.2024г. на изпълнителния директор и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020г., с което е отказана верификация на разходи по постъпило искане за плащане № 13 (окончателно) по Административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-2.012-0001, в частта по т. 2, с която се отказва извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 3 464 174,43 лв.

ИЗПРАЩА преписката на РУО на ОПНОИР 2014-2020 за произнасяне по искането за окончателно плащане на Министерство на образованието и науката, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Министерство на образованието и науката разноски в размер на 1700 /хиляда и седемстотин/

лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: